

Дворянчикова Світлана Євгенівна

кандидат філологічних наук, доцент

доцент кафедри іноземних мов

Київський національний університет технологій та дизайну

(м. Київ)

ПОТЕНЦІАЛ ЛІНГВІСТИЧНОЇ ГРИ ДЛЯ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ-ІНОЗЕМЦІВ

Лінгвістична гра є доречним, доступним і необхідним водночас видом навчальної діяльності в умовах ЗВО загалом, та в процесі опанування нерідною мовою викладання студентами-іноземцями зокрема в рамках імплементації гуманістичної концепції навчання. У науково-методичній літературі зазвичай навчальну гру взагалі, використання котрої набуває популярності в педагогіці, витлумачують як організовану викладачем діяльність, яка захоплює й залучає учнів-учасників до спільної активності [2, с. 5]. Окрім цього, варто зазначити, що феномен гри привносить деякий розважальний елемент, має великий психотерапевтичний потенціал, створює емоційне піднесення, а отже вона здатна поліпшити мікроклімат в аудиторії інофонів, які є представниками різних культур, деякою мірою зняти такі притаманні студентам-іноземцям у період адаптації суб'єктивні труднощі, як невпевненість і тривожність [1, с. 52, 175]. Природно також, що для досягнення поставлених цілей навчальна гра потребує спілкування всіх учасників, тобто вона забезпечує формування й подальший розвиток іншомовної комунікативної компетентності.

Принципи інтелектуальної незалежності викладача, реалізації його творчого потенціалу та безперервного професійного вдосконалення стимулюють гнучке моделювання навчального процесу з огляду на потреби студентів. Водночас слід дотримуватися загальної вимоги відповідності завдань рівню підготовки аудиторії. Так, на початковому етапі застосовуються фонетичні ігри задля заохочення учнів аудіювати й вірно відтворювати звуки, слова, словосполучення та речення, адекватно використовувати інтонування та ставити логічні наголоси.

Граматико-лексичні ігри спрямовуються на поповнення активного словникового запасу, засвоєння мовленнєвих моделей та кліше, які викликають складнощі. З-поміж таких ігор можна згадати завдання на заповнення пропусків у реченні, знаходження спільного чи зайвого, пошук, підбирання пари, обмін, карткові та рольові ігри, загадки, лото, озвучення. На просунутих етапах засвоєння мови, коли особливого значення набуває міжособистісна комунікація, гра допомагає розвивати навички читання, аналізу текстів, монологічного та діалогічного усного та писемного мовлення [3]. У цьому контексті слід перелічити рольові ігри, що відтворюють різноманітні реальні ситуації побутового та професійного спілкування й передбачають складання та презентацію діалогів, виступів, проведення міні-екскурсій тощо.

Таким чином, огляд відповідних доробків учених та викладачів і власний досвід застосування лінгвістичної гри в аудиторії студентів-іноземців на заняттях з мови навчання свідчить про її багатий педагогічний і дидактичний потенціал. Ігри створюють вельми корисний для інофонів досвід здійснення мовленнєвої діяльності в природних умовах, відтворення ситуацій, які сприяють не лише теоретичному вивченню мови, а й набуттю позитивних навичок користування нею.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Дидактика довузівської підготовки студентів-іноземців : навчально-методичний посібник / Н. Б. Булгакова, Т. І. Довгодько, Т. В. Диченко, Н. Н. Чайченко. – Суми : Сумський державний університет, 2017. – 286 с.
2. Колесова Д. В., Харитонов А. А. Игра слов: во что и как играть на уроке русского языка : учебное пособие / Д. В. Колесова, А. А. Харитонов. – СПб : Златоуст, 2012. – 152 с.
3. Чернышенко О. В. Игровые технологии как лингводидактическое средство при обучении русскому языку как иностранному [Електронний ресурс] / О. В. Чернышенко // Казанский педагогический журнал. – 2016. – С. 135–139. – Режим доступа : <https://cyberleninka.ru/article/n/igrovye-tehnologii-kak-lingvodidakticheskoe-sredstvo-pri-obuchenii-russkomu-yazyku-kak-inostrannomu>